

я чуе безъ да я сожали. За то мусеиѣ-то Павлово ся умножи А Маргарита, оскорбена за состоянїе-то на сына си, рече му на само: “ Защо ся хранишъ, сыне мой, съ ложни надежды, кои-то ставатъ по горестни въ лишениїя-та? Время е да ти открия тайность-та на твоя-та и моя-та живнѣ. Госпожника Латуръ принадлежи отъ малка на една богата и благородна сродница; а ты си сынъ на една убога селянка, и, по лошо-то си дѣте не законорождено сирѣчь Найдень.

Рѣчь-та Найдень, слыса весма Павла, защото-то никогда не бѣ я чуль. Попытата майка си що знаменува, и она отговори: ” Ты не имашъ законнаго отца. Азъ неуженена испаднахъ отъ любовь въ погрѣшка, и отъ това ся ты роди. Моя-та погрѣшка тя лиши отеческа-та фамилия, а покаянїе-то ми, матерната. Окаяние! Ты на тойзи свѣтъ не имашъ друга сродница освенъ мене! ” и начала да пролива слезы. А Павелъ я пригарна, и рече: ” О майко! понеже само тебе имамъ сродница на тойзи свѣтъ, іоще повече ще тя полюбя. Но коя тайность ты ми откря, виждамъ сега за що госпожника Латуръ бѣга отъ мене